

Arist. H. A. 1.9. c.9. *Vescitur* maris excrementis. Plures capi non solent. *Vocem* grunni-
tui similem emittit, seu attritu bran-
chiarum, seu suis anterioribus, quas
circa ventrem habent. Spiritus

enim inclusus in his est, quem dum
atterunt atque agitant, sonos illos
elidunt.

Utraque, quia dura est, damnari
fere in *cibis* solet.

ARTICVLVS IV.

De Phagro et Erythrino.

TAB. XVII. 13. *Aldrovand.*
de Piscibus
1.2. c. 8. **P**HAGRVS seu Pagrus, *παρά το*
φάγην, quia vorax est Graecis;
a colore fragorum, rubeo enim est,
Italica ita dicitur. Cave cum Pagu-
ro confundas.

Tanta est inter ipsum et Erythri-
num similitudo, ut, cum ejusdem
sunt magnitudinis, etiam peritis im-
ponant. Distinguuntur tamen eo,
quod Pagrus *hyeme* a rufo ad caeru-
leum magis vergat, toto corpore sit
latiore et rotundiore, Sargi instar re-
curvus, rostro spissiore, rotundiore,
et ad aquilini nasi figuram acceden-
te. Habet insuper *tergoris* pinnam
crassiorē: *oculorum* pupillam cry-
stallinam, iridem rubram, peculia-
remque lituram, nigricantem, tactu
asperam, in lateribus circa cervi-
cem, ubi linea est, quae corpora pi-
scium interfecat, latam. *Squamas*
gerit rotundas tenues et latas. Su-
perior *maxilla* in tubi modum cervi-
ci veluti infarcta est, neque cranio
inhaeret. Cum oscitat exeritur, post-
ea contrahitur. *Dentes* quoque ha-
bet acutos; quatuor exteriores pa-
rum falcantur; molares, qui rotun-
di et obtusi, duplici ordine disponun-
tur. *Interiora* si scruteris, sunt ei
lapides in cerebro, *linguae* in ore
veluti rudimentum, *hepar* sine felle.
Cor angulatum, vesica aëre plena.
Numenius *λαφίαν* quasi cristatum di-
xit, quod ea corporis pars, quae cer-
vici respondet, sublimis sit et alta.

Quem Aldrovandus exhibet, is *pinnis*
omnibus tergo et cauda rubet.
Oculorum ambitus ruberrimus, ar-
genteis lituris conspergitur. A *bran-*
chiis ad caudam linea excurrit, au-
rea ferrata. *Ambigit* inter littorales
et pelagios, inter hos Mnesitheus lo-
cat. Oppianus in faxis degere scri-
bit. Quod ex Indico mari salitum
afferri Oribasius prodidit, de illo po-
tius, quem Syenitae in Aegypto sa-

crum habent, eoque, quod una cum
increfcente Nilo apparens, incremen-
tum ejus denunciaret, abstinent, intel-
ligendus est.

Vidit alga et luto, sed et saepio-
las, squillulas, loligunculos appetit.
Echinis an vescatur, quod nimis acu-
leati sint, dubito. Isidorus tam du-
ros ei dentes tribuit, ut et ostreis in mari
ali queat. Hyeme praegelida, quod
lapidem in capite habeat, latet. Ine-
scatur channis sive hiatulis.

Quid sibi Aristoteles velit, dum
citante Athenaeo Pagrum *ἀκμάζεν τὸ*
ἔαρος id est *vere vigere* scribit, diffi-
culter intelligi potest, nisi *τίκτεν ἔαρος*
parere vere innuatur.

Archestratus Syrio exoriente com-
edendas esse suadet. Suaves et me-
dia carne Hicetius posuit. Gellius
inter delicatos habuit Sanazarius ex
Dicarchi, nunc Puteolos vocant lit-
toribus, celebrat.

ERYTHRINVM, qui peculiare hoc
nomen a colore invenit, moderni
Graeci *λέθρινον*, Cyrenaei authore Ze-
nodoto apud Athenaeum *ἔκκην*, au-
thore Clitarcho *δικην* vocarunt. Theo-
dorus satis ambigue *Rubeculam*, Pli-
nius rectius *Rubellionem* dixit. Idem
ne cum Ruburno et Ruscupa, de qui-
bus Murmelius, non disputo.

Palmi mensuram raro excedit.
Ruber est ut Mullus, dilutior tamen,
unde forte *ξανθὸν* Oppianus dixit, la-
tus ut Aurata. *Rostrum* habet acu-
tum, sed non valde extensum. Os
parvum, mediocribus dentibus mu-
nitum. *Caput* utrinque compres-
sum. Ante oculos, qui magni, fo-
ramina patula. *Branchia* quae in
dorso unica est, multis *aculeis* horre-
scit. Bellonius duodecim, quindecim
Rondeletius, viginti duos, Sal-
vianus, novendecim Gesnerus nume-
rat. *Cauda* in lunatam pinnam desi-
nit. Intus candidissimus est.